

Arrest

nr. 174 781 van 16 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 1 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die *loco* advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 24 juli 2015 België is binnengekomen, diende op 24 juli 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 2 mei 2016 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 2 mei 2016 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 24/07/2015

Overdracht CGVS: 16/12/2015

U werd op 16 maart 2016, van 14u02 tot 18u03, gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, bijgestaan door een tolk die de taal Arabisch machtig is. Uw advocaat, mr. Moskofidis, was gedurende heel het gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een soenniet van Arabische origine te zijn. U bent afkomstig van Bagdad, Centraal-Irak, waar u geboren bent in de wijk Al-Ameriya. Op jonge leeftijd verhuisde u naar de Shara Al-Narh in de wijk Al-Rasheed, waar u woonde tot 29 juni 2015. De laatste twee dagen voor uw vertrek, van 29 juni tot 1 juli 2015, verbleef u met uw vrouw en kinderen bij uw oudste zus in de wijk Al-Jamia. U bent tot het derde middelbaar naar school gegaan. Vanaf 1996 tot 2002 werkte u in de fabriek van uw vader. Van 2002 tot 2010 werkte u niet. In 2010 openende u een winkel in airco-apparaten in Al-Sanakh, waar u werkte tot u werd bedreigd in 2015.

Op 25 juni 2015 werden bij u in de buurt verschillende eigenaars van winkels, allemaal sjiieten, gearresteerd. Deze arrestatiegolf zou het gevolg zijn geweest van problemen tussen de verschillende politieke partijen, meer precies zou het om een ruzie zijn gegaan tussen de groep van Nouri al-Maliki en die van Moqtada Al-Sadr. Op 28 juni 2015 werden de gearresteerde winkeleigenaars om 9 uur 's morgens terug vrijgelaten. Na hun vrijlating zijn zij onmiddellijk samengekomen om te bespreken waarom zij gearresteerd waren en u niet. Deze personen kwamen tot de conclusie dat het onmogelijk was dat een andere sjiiet hen in die detentieplaats zou laten zitten en daarom verdachten zij u, als soenniet, ervan een spion te zijn en met de regering samen te werken. Om deze reden wouden zij wraak op u nemen en besloten ze om u te vermoorden. U bent dit allemaal te weten gekomen van Abu M., een goede vriend van u én in wiens winkel de gearresteerde winkeleigenaars samen waren gekomen. Nadat Abu M. u dit meegedeeld had bent u onmiddellijk naar huis gegaan, uw spullen en documenten meegenomen en met uw familie vertrokken naar familie van uw vrouw in de wijk Al-Jamia. Op 1 juli 2015 verliet u Irak en vloog u van Bagdad naar Istanbul, Turkije. Van daar reisde u verder naar Griekenland om vervolgens via Macedonië, Servië en enkele onbekende landen in België aan te komen. U kwam hier aan op 24 juli 2015 en dezelfde dag diende u een asielaanvraag in. Op 28 februari 2016 zou 'Asaib Ahl al-Haqq' bovendien uw huis in brand gestoken hebben als tegenreactie op de aanslag die plaatsvond op de markt Rmedi in Bagdad.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende Iraakse documenten voor: uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, uw rijbewijs, uw kieskaart, uw huwelijksakte, een kopie van uw woonkaart, een kopie van de identiteitskaart van uw kinderen, vrouw, moeder en zus, een kopie van de nationaliteitsbewijzen van uw vrouw, moeder en zus, een kopie van het paspoort van uw vrouw en kinderen, een kopie van uw paspoort, een micro- SD kaart met een videofragment over de brand van uw huis en de enveloppe van uw postverzending.

B. Motivering

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd wordt door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen. Zo kan u niet eenduidig zeggen door wie de winkeleigenaars uit uw buurt gearresteerd werden. Zo stelde u eerst dat zij gearresteerd werden door de regering (CGVS, pg. 13) en verklaart u later plots dat het de militia 'Asaib' was (CGVS, pg. 17). Enkele vragen later spreekt u uw eigen weer tegen en beweert u dat zij gearresteerd werden door de 'swat' van Nouri Al-Maliki (CGVS, pg. 21). Dergelijke vergissingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Er mag immers van u verwacht worden dat u een duidelijk en coherent overzicht van de feiten kan geven. Daarenboven zijn uw verklaringen ook incoherent wat betreft de dag waarop u van uw huis naar de wijk Al-Jamia vluchtte. Zo verklaart u eerst dat u de dag nadat u hoorde dat de winkeleigenaars u wouden vermoorden, 29 juni 2015, uw familie meenam en naar de wijk Al-Jamia vertrok (CGVS, pg. 14). Later in het interview beweert u echter dezelfde dag nog vertrokken te zijn (CGVS, pg. 20). Aangezien u telkens opnieuw een andere versie geeft van het gebeurde, betekent dit dat u uw eigen verhaal onvoldoende beheerst en dat uw verklaringen bijgevolg weinig geloofwaardig overkomen.

Verder kunnen er bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen over de arrestaties van winkeleigenaars in uw buurt op 25 juni 2015. Zo verklaarde u dat er die dag zo'n 25 winkeleigenaars gearresteerd werden, waarvan u er tien kende. Gevraagd naar wie die dag allemaal gearresteerd werd, geraakt u niet verder dan drie namen, nl. Abu Hassan, Abu Mohamed en Mohamed Saadi. De namen

van de overige (een zevental) winkeleigenaars moet u schuldig blijven (CGVS, pg. 14-15). Daarenboven zijn uw verklaringen over de drie personen die u kon opnoemen weinig overtuigend, zo kan u zelfs de naam van de winkel van Abu Hassan niet zeggen. Ook over Abu Mohammed en Mohamed Saadi zijn uw verklaringen zeer summier en uiterst beknopt (CGVS, pg. 14-15). U verschuilt zich hiervoor achter 'excuses' zoals het feit dat jullie onderling geen sterke contacten durfden te maken, dat de andere winkels op 15 minuten stappen waren, enz. Hoewel u verklaarde dat zij met u samenwerkten en jullie al vijf jaar collega-winkeliers in dezelfde straat waren, ontbreekt aldus alle spontaniteit in uw verklaringen (CGVS, pg. 9, 15 en 17). Van iemand die reeds vijf jaar een winkel heeft kan echter redelijkerwijze verwacht dat deze beter op de hoogte is over de andere winkeliers in zijn straat (CGVS, pg. 14). Hiernaast valt het ook op dat u geen enkel document voorlegt betreffende uw werk en uw winkel in Al-Sanakh. Het ontbreken van documenten en uw gebrekkige verklaringen over uw collega-winkeliers doen twijfels rijzen bij uw werk als eigenaar van een aircowinkel. Gezien de problemen die u aanhaalt een rechtstreeks gevolg zijn van het hebben van deze winkel, ondergraaft bovenstaande conclusie verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Niet alleen zijn uw verklaringen over de gearresteerde collega's 'an sich' weinig overtuigend, u slaagt er evenmin in te verduidelijken waarom zij gearresteerd werden. Hoewel u aanhaalt dat het een gevolg is van een politiek probleem, kan u enkel zeggen dat het om een ruzie tussen Nouri Al-Maliki en Moqtada al-Sadr ging en ze altijd zo'n dingen doen wanneer ze politiek niet akkoord zijn of wanneer er een verandering tussen de partijen is. U kan echter niet concretiseren welk politiek probleem er was ten tijde van de arrestaties op 25 juni 2015 en waarom de machtsstrijd tussen twee politieke kopstukken dan een weerslag had op jullie werkzaamheden als winkelier (CGVS, pg. 15-16). Daarenboven is het volstrekt onduidelijk waarom de vrijgelaten winkeliers u onmiddellijk de schuld zouden geven van hun arrestatie. U geeft hier zelf volgende uitleg voor: "zij hebben nooit gedacht dat de andere mensen, sjiieten die niet gearresteerd waren, dat zij het doorgegeven hadden, want het was van hun. Ze dachten alleen over de soennitische persoon die dat gedaan had, want ik ben een soenniet" (CGVS, pg. 16). Deze verklaring raakt kant noch wal, u verklaarde later in het interview immers zelf dat het een om een probleem tussen sjiieten onderling ging (CGVS, pg. 17). Het is bijgevolg weinig aannemelijk dat ze in het geval van een puur sjiitisch probleem u onmiddellijk de schuld zouden geven omdat u soenniet bent. Dat u er niet in slaagt een duidelijk en aannemelijk antwoord te geven op de vraag waarom de winkeliers gearresteerd werden en waarom zij u viseerden na hun vrijlating doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Voorts doen ook de handelingen die u stelde, of eerder het gebrek eraan, verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verhaal. Hoewel u verklaarde dat er ook in vier à vijf andere winkels niemand gearresteerd werd, heeft u hen na de arrestaties niet meer gecontacteerd om navraag te doen over wat er gebeurd was en of er in dat verband nog nieuwe ontwikkelingen waren (CGVS, pg. 16). Het gebrek aan initiatief dat u heeft gesteld wijst op een gebrek aan interesse in uw eigen situatie én relativeert in ernstige mate de door u voorgehouden vrees voor vervolging. Van een asielzoeker kan immers verwacht worden dat dat hij moeite onderneemt om zich te informeren betreffende de gebeurtenissen die aanleiding vormen voor zijn vertrek. Dat u nagelaten heeft deze handelingen te stellen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid, minstens de ernst, van uw vluchtrelaas.

Daarnaast beweert u dat sinds uw vertrek Asaib Ahl al-Haqq uw huis in brand gestoken heeft op 28 februari 2016. U staaft uw verklaringen hierover door een videofragment voor te leggen waarop de brand van uw huis te zien zou zijn. Het videofragment toont echter niet aan waar, wanneer, in welke omstandigheden of met welke intenties deze beelden gemaakt werden. Er kan dan ook geenszins vastgesteld worden dat de brand die te zien is op het videofragment aangestoken is door Asaib Ahl al-Haqq en dat het daadwerkelijk om de brand van uw huis gaat. Dit videofragment heeft bijgevolg geen enkele bewijswaarde voor het door u aangehaalde incident.

Op deze brand na, die u - zoals hierboven reeds gesteld - niet kan aantonen, hoorden u en uw familie sinds uw vertrek uit Irak op 1 juli 2015 niets meer van de personen die u bedreigden (CGVS, pg. 20-21). Nochtans moet het voor deze militia niet moeilijk zijn te achterhalen wie uw familie is en waar zij verblijven. Dat zij ondanks uw beweerde vrees voor vervolging geen pogingen meer hebben ondernomen om u terug te vinden of bedreigingen aan uw adres te uiten, eventueel via andere familieleden, relativeert in grote mate de ernst van de door u voorgehouden vrees maar doet tevens twifelen aan de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen.

Bovenstaande bevindingen in acht genomen moet het CGVS concluderen dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door u ingeroepen asielmotieven. Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De overige door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Uw documenten tonen enkel uw identiteit, nationaliteit en familiesamenstelling aan, elementen die momenteel niet in twijfel worden getrokken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Sinds begin 2016 heeft IS twee aanvallen uitgevoerd waarbij militaire tactieken gehanteerd werd, namelijk een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016, en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016. Dergelijke gecombineerde militaire operaties blijven echter zeer uitzonderlijk. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van

doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende rechtsregels:

"- Schending van de artikelen 2 + 3 wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ; schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet + schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatiefout.

- Schending van art. 1, sectie A, § 2 van de Conventie van Genève van 28/07/1951."

2.1.2. Aangaande de motieven van de weigering van de vluchtelingenstatus betoogt verzoeker als volgt:

"Verzoeker loopt wel degelijk gevaar in Irak.

Hij vreest het slachtoffer te zullen worden van sektarisch en religieus geweld.

Verzoeker, die een soenitische moslim is, vreest dat hij het slachtoffer van represailles zal worden vanwege hetzij enkele sjjiitische winkeluitbaters hetzij leden van een of andere extremistische sjjiitische militie en dat de –in hoofdzaak sjjiitische- autoriteiten hem niet voldoende bescherming zullen kunnen / willen geven hiertegen.

Deze lokale sjjiitische winkeluitbaters verdenken verzoeker ervan te spioneren voor de lokale machthebbers en dat hij om die reden buiten schot was gebleven tijdens de arrestatiegolf van 25 juni 2015.

Het huidige algemene klimaat in Irak, is trouwens dermate onveilig, dat verzoeker hoedanook niet zal kunnen rekenen op een afdoende bescherming van de autoriteiten.

Volgens verzoeker is de bescherming tegen verdere bedreigingen en/of represailles louter theoretisch en nooit afdoende.

Verzoeker vreest dat de lokale autoriteiten in de praktijk nooit een daadwerkelijke bescherming van hem kunnen garanderen.

De autoriteiten in zijn herkomstregio hebben weinig of geen vat op mensen die de vaste wil hebben om represailles uit te voeren ; zodat een daadwerkelijke bescherming vanwege de lokale autoriteiten niet meer dan dode letter is.

Er zal m.a.w. steeds een permanent gevoel van onveiligheid blijven bestaan in hoofde van verzoeker.

Verzoeker heeft Irak verlaten omdat een normaal en menswaardig leven voor hem aldaar onmogelijk was.

De toestand werd voor hem onhoudbaar en er was geen andere uitweg voor hem dan het land te verlaten.

Gelet op de uiteenzetting die verzoeker heeft gegeven tijdens zijn gehoor op het CGVS dd. 16 maart 2016, staat het vast dat in zijn hoofde wel degelijk een reëel risico bestaat om het slachtoffer van represailles te zullen worden indien hij naar Irak wordt teruggestuurd.

In de weigeringsbeslissing van het CGVS wordt ten onrechte de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen in vraag gesteld.

Het CGVS heeft een beoordelingsfout begaan.

Bij een terugkeer naar Irak is verzoekers leven wel degelijk in gevaar.

Verzoeker is het niet eens met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing dd. 2 mei 2016.

Het CGVS stelt de oprechtheid van verzoekers verklaringen ten onrechte in vraag om reden dat deze weinig overtuigend en bovendien tegenstrijdig zouden zijn.

De redenen die het CGVS meent te kunnen aanhalen om verzoekers verklaringen op enkele onderdelen in twijfel te trekken ; kunnen niet worden weerhouden.

De door het CGVS geciteerde tegenstrijdigheden kunnen in het geval van verzoeker niet worden aanzien als dermate belangrijke onderdelen in zijn verklaringen en zijn niet van aard om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag.

Ook het tijdsverloop van circa een jaar tussen enerzijds het ogenblik van de gebeurtenissen in Irak en anderzijds het gehoor op het CGVS, biedt wel degelijk een redelijke verklaring voor het feit dat verzoeker op sommige onderdelen van zijn verklaringen niet steeds accuraat is kunnen zijn ; zoals o.a. inzake het exacte tijdstip dat verzoeker met zijn gezin naar zijn schoonfamilie in de wijk Al-Jamia was vertrokken.

Verder duidt het CGVS het verzoeker ten onrechte ten kwade dat hij niet precies wist te vertellen wat de exacte reden was van de arrestaties van de verschillende (sjiitische) winkeluitbaters op 25 juni 2015 ; en ook dat verzoeker niet exact kon uitleggen door wélke instantie(s) deze arrestaties waren uitgevoerd.

De antwoorden die verzoeker op deze vragen had gegeven op zijn gehoor, waren wel degelijk ruim voldoende en, vanuit het standpunt van verzoeker bekeken, ruimschoots aannemelijk.

Uit verzoekers gehoor is gebleken dat de arrestaties van 25 juni 2015 het gevolg waren van een machtsstrijd tussen sjiitische machtsblokken onderling.

Het is algemeen geweten dat sjiitische milities in Bagdad banden hebben met de autoriteiten.

Alleen sjiitische milities, hetzij regeringssoldaten of Iraakse politie hebben trouwens de macht om over te gaan tot arrestaties.

Verzoeker was nooit persoonlijk betrokken geweest bij het gesprek dat de sjiitische winkeluitbaters hadden gevoerd na hun vrijlating, en kan hierdoor begrijpelijkerwijze alleen maar gissen naar het 'wie' of het 'waarom'.

Verzoeker had van Abu Mohammed alleen maar een korte waarschuwing gekregen dat zijn leven in gevaar was en dat de vrijgelaten sjiitische winkeluitbaters moordplannen hadden tegen hem, zonder verder veel uitleg over de exacte redenen van de arrestaties en van de exacte instantie die deze arrestaties had uitgevoerd etc.

Verzoeker betreurt het dat het CGVS in zijn dossier een gebrek aan inlevingsvermogen toont.

Verzoeker wilt verder aanhalen dat hij zijn winkel in airco toestellen pas in 2010 was begonnen.

Als er al contacten waren met andere winkeluitbaters, dan waren deze uiterst oppervlakkig ; hetgeen verklaart waarom verzoeker de winkeluitbaters niet allemaal bij naam kent.

In Bagdad is o.w.v. het sektarisch en religieus geweld veel onderling wantrouwen, niet in het minst t.o.v. verzoeker, die een van de enige soenistische winkeluitbaters was.

De redenen waarom de sjiitische winkeluitbaters na hun vrijlating verzoeker viseerden, kan volgens verzoeker eenvoudigweg dààr gevonden worden : nl. dat zijn 'collega' (sjiitische) winkeluitbaters hun woede en frustratie (n.a.v. hun arrestatie) gewoonweg wilden botvieren op verzoeker, zonder meer.

In een dergelijke context kan het simpelweg een vrijgeleide zijn voor de agressors om verzoeker snel-snel te beschuldigen van spionage om daarmee hun represailles t.a.v. verzoeker te kunnen goedpraten.

Het is algemeen geweten dat gewelddadige mensen in Irak niet aarzelen om geweld te gebruiken wat maakt dat verzoeker steeds in onveiligheid zal blijven leven in Irak.

In Irak voelt verzoeker zich aan zijn lot overgelaten.

Verzoekers veiligheid is niet verzekerd in Irak; getuige de brandstichting op zijn woning op 28 februari 2016.

Verzoeker is van mening dat hij tijdens zijn gehoor op het CGVS dd. 16 maart 2016 wel degelijk geloofwaardige informatie heeft gegeven waaruit bleek dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is. Het CGVS heeft ten onrechte onvoldoende de problemen erkend die verzoeker ondervindt in Irak.

Verzoeker wenst tenslotte aan te halen dat hij momenteel bezig is om via contacten in Irak bijkomende bewijzen te verzamelen die aantonen dat hij wel degelijk het slachtoffer is geweest van doodsbedreigingen.

Verzoeker zal deze elementen ten gepasten tijde toevoegen aan zijn dossier.

In de gegeven omstandigheden zouden de verklaringen van verzoeker moeten volstaan om hem minstens het voordeel van de twijfel te verlenen.

Het CGVS heeft een manifeste beoordelingsfout begaan.

Uit hoofde van het principe van een goede rechtsbedeling alsook het zorgvuldigheidsbeginsel (algemeen rechtsbeginsel) had het CGVS een vollediger en grondiger onderzoek dienen te wijden aan alle gegevens van het dossier en meer rekening dienen te houden met de opmerkingen en argumenten van verzoeker."

Wat de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus betreft gaat verzoeker enkel in op de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Hij licht toe als volgt:

"Ten eerste vreest verzoeker dat zijn leven ernstig bedreigd is als gevolg van het bestaande willekeurige geweld in Irak wegens het aan de gang zijnde binnenlands gewapend conflict.

De argumenten waarop het CGVS zich i.c. baseert om verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus af te wijzen, zijn niet overtuigend.

Zelfs als het CGVS meent dat verzoekers asielrelaas niet beantwoordt aan de criteria van de Vluchtelingenconventie dan nog had het CGVS, in het kader van verzoekers asielaanvraag, hem het subsidiair beschermingsstatuut kunnen en moeten verlenen.

De veiligheidssituatie is er op heden nog steeds niet veilig en stabiel genoeg.

Ten tweede zal voor verzoeker persoonlijk een terugkeer naar zijn geboorteregio na een afwezigheid in het buitenland, op zich reeds een grote aandacht trekken van de plaatselijke bevolking met alle verhoogde veiligheidsrisico's van dien voor hemzelf.

Dit gegeven op zich maakt het dat verzoekers persoonlijke situatie in Bagdad hoedanook uitzichtloos is bij een terugkeer.

Verzoeker vreest dat hij hierdoor een ernstig risico loopt op o.a. een ontvoering hetzij een afrekening.

Het CGVS heeft ten onrechte onvoldoende deze problemen erkend die verzoeker ondervindt in Irak.

Het is voor verzoeker overduidelijk dat zijn veiligheid in Bagdad momenteel nog niet gegarandeerd is."

2.1.3. In drie aanvullende nota's van 11, 19 en 22 augustus 2016 brengt de Commissaris-generaal volgende gegevens aan ter beoordeling van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad:

- COI Focus Irak "De veiligheidssituatie in Bagdad" van Cedoca van 23 juni 2016

- een nota "Irak – Vrijwillige terugkeer"

- COI Focus Irak "Addendum. De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016" van Cedoca van 12 augustus 2016

- een blogbericht "Musings on Iraq: Security in Iraq, Aug 8-14, 2016" van musingsoniraq.blogspot.be van 16 augustus 2016.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij opeenvolgende tegenstrijdige verklaringen aflegt over wie de winkeleigenaars uit zijn buurt heeft gearresteerd en wanneer hij van zijn huis naar de wijk Al-Jamia is gevlucht, (ii) hij ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over wie van de winkeluitbaters werd gearresteerd en over zijn werk als uitbater van een airco-winkel, (iii) hij ook onduidelijke en onaannemelijke verklaringen heeft afgelegd over de redenen van de arrestatie, (iv) hij geen moeite deed om informatie te verkrijgen over de gebeurtenissen die de aanleiding waren voor zijn vlucht, wat afbreuk doet aan de geloofwaardigheid, minstens aan de ernst van de voorgehouden vervolgingsfeiten, (v) het videofragment geen

bewijswaarde heeft voor het door hem aangehaalde incident van 28 februari 2016 en er verder niets meer werd gehoord van de personen die verzoeker bedreigden.

Verzoeker beperkt zijn kritiek tot een herhalen en benadrukken van zijn verklaringen en de algemene Irakese context waarbinnen zijn problemen zich zouden hebben afgespeeld. Waar hij stelt dat hij bezig is om via contacten in Irak bijkomende bewijzen te verzamelen, kan de Raad enkel vaststellen dat verzoekers documenten enkel zijn identiteit, nationaliteit en familiesamenstelling aantonen, elementen die niet in twijfel worden getrokken.

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad dat verzoeker er niet in slaagt een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag aan te tonen. Gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, is de Raad in navolging van de Commissaris-generaal van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielaanslagen.

Op grond van deze vaststellingen besluit de Raad dat verzoekers verklaringen over de vervolgingsfeiten geheel ongeloofwaardig zijn.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 12, nr. 1) omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (*cf.* HvJ 17 februari 2009, *Elgafaji / Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, ECLI:EU:C:2009:94; punt 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, *Diakité / Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, C-285/12, ECLI:EU:C:2014:39; punt 30; EHRM, *NA / Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. / Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit de door verweerder neergelegde informatie en de in het administratief dossier opgenomen informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd.

Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak intengendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk.

De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiiitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agenschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en -provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode honderden Irakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming. Zo keerden er vorig jaar bijna 700 Irakezen terug naar Bagdad. In de eerste helft van 2016 keerden bijna 500 Irakezen terug naar Bagdad (nota "*Irak – Vrijwillige terugkeer*").

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoekers betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan het voorgaande.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP